

РЕШЕНИЕ

№ 1138

Стара Загора, 25.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административният съд - Стара Загора - VI състав, в съдебно заседание на осемнадесети март две хиляди двадесет и пета година в състав:

СЪДИЯ: МИХАИЛ РУСЕВ

При секретар ЗОРНИЦА ДЕЛЧЕВА като разгледа докладваното от съдия МИХАИЛ РУСЕВ административно дело № 20257240700121 / 2025 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.38, ал.2 от Закона за държавната собственост /ЗДС/ във връзка с чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба от М. Р. Р. от [населено място] чрез пълномощника ѝ адвокат Д. М. против т.4 от Заповед №ДС-ЗД-9/ 22.01.2025 год. на Областния управител на област Стара Загора в частта за определеното обезщетение за отчуждаване на собствения му недвижим [имот номер] в м."Боялъка" в землището на [населено място], с площ 7.748 дка. Твърди се, че заповедта е нищожна, като издадена от некомпетентен орган, като при издаването ѝ не е спазена формата на издаване. При издаването са допуснати съществени процесуални нарушения, а самата заповед е издадена и в противоречие с приложимия материален закон - не е доказано наличието на държавна нужда от отчуждаването. Изложени са оплаквания за занижен размер на обезщетението, определен при неспазване на законовите критерии и разпоредби на ЗДС. Моли съда да постанови решение, с което да измени оспорената заповед като увеличи размера на определеното обезщетение.

Ответникът - Областен управител на област Стара Загора, чрез процесуалния си представител юрисконсулт Ж. оспорва жалбата. Счита издадената заповед за законосъобразна и моли да бъде потвърдена.

Заинтересованото лице „Мини Марица изток“ ЕАД [населено място], чрез пълномощника си юрисконсулт Б. също оспорва жалбата. Моли да бъде оставена без уважение и да бъдат присъдени направените разноски.

От събраните по делото доказателства съдът установи следната **фактическа обстановка**:

Със съвместна Заповед №РД-02-14-2975/31.12.2024 год. и №ЗМФ-1840 от 30.12.2024 год. на Министъра на регионалното развитие и благоустройство и на Министъра на финансите /стр. 25-27 от делото/ е одобрено отчуждаването на четири имота - частна собственост, намиращи се на територията на [населено място], общ. Раднево, обл. Стара Загора, които попадат в Специализирания ПУП за развитие на Рудник „Мини Марица изток“ЕАД, „Обединена северно насипище“ - Рудник „Трояново 1“ и Рудник „Трояново север“, части от землищата на [населено място] и [населено място], общ. Раднево, одобрен с влязла в сила Заповед № РД-02-15-17/04.02.2021 год. на Министъра на регионалното развитие и благоустройството /лист 188-189 от делото/. Единият от имотите е поземлен имот с идентификатор № 61460.236.1 в по КККР на [населено място], с площ 7.748 дка.

Определено е обезщетение в размер на 13 578.00 лв. за имота, съгласно експертна оценка за определяне на пазарната стойност.

С писмо № 90-05-1342/07.01.2025 год. на Заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройство /стр.22 от делото/ на Областния управител на област Стара Загора е възложено да осъществи процедурата по принудителното отчуждаване на имота по реда на чл.34а, ал.2 във връзка с чл.34в от ЗДС.

Към преписката е приложена експертна оценка на отчуждаваните имоти, възложена от „Мини Марица изток“ЕАД [населено място] с писмо №ОИ-01-12/08.01.2024 год. /лист 49 от делото/. Изготвена е от „Сървей груп“ЕООД [населено място] - лицензиран оценител на недвижими имоти /лист 37 - 47 от делото/ въз основа на Удостоверение №32/14.02.2024 год. на Служба по вписвания [населено място] /стр. 50/ и копия от нотариални актове за осъществени сделки по покупко-продажба, вписани в удостоверението. Според тази оценка размерът на пазарната оценка за процесните имоти по реда на глава трета от ЗДС възлиза на 13 578.00 лв. за имота.

С оспорената Заповед №ДС-ЗД-9/22.01.2025 год. на Областния управител на Област Стара Загора на основание чл.34а, ал.2 и чл.34в, ал.1 от ЗДС във връзка с чл.32, ал.1 от Закона за администрацията и чл.63б от Закона за енергетиката и §1, т.24б от ДР на ЗЕ, съвместна Заповед №РД-02-14-2975/31.12.2024 год. и №ЗМФ-1840 от 30.12.2024 год. на Министъра на регионалното развитие и благоустройство и на Министъра на финансите и писмо с вх.№ДС-13/09.01.2025 год. на Заместник-министъра на регионалното развитие и благоустройство е наредено отчуждаването на [имот номер], представляващ нива с площ 7.7480 дка в м."Боялъка", четвърта категория, на наследниците на М. Р. Р., срещу парично обезщетение в размер на 13 578.00 лв..

По делото по искане на жалбоподателя за изясняване на спорните обстоятелства е назначена съдебно-оценителна експертиза, изпълнена от вещо лице, което отговаря на изискванията на §1а, т.3 от ДР на ЗДС. Въз основа на направените изчисления, вещото лице дава заключение и определят парично обезщетение в размер на 1752.50 лв. на кв.м. или 13 578.00 лв. за имота. В съдебно заседание бе отговорено и на зададените въпроси от страна на жалбоподателят, съгласно депозираната от негова страна молба.

Съдът, като обсъди направените в жалбата оплаквания и извърши цялостна проверка на законосъобразността на административния акт с оглед разпоредбата на чл.168 от АПК въз основа на приетата за установетна фактическа обстановка, намира следното от **правна страна**:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и е процесуално допустима.

Разгледана по същество, се явява неоснователна.

Заповедта, предмет на съдебен контрол, е постановена от компетентен орган, в установената форма, при спазване на процесуалните правила и в съответствие с целта на закона.

По делото не е спорно, че са налице материалноправните предпоставки за издаването ѝ - държавна нужда от изграждане на национален обект /добив на енергийни ресурси по смисъла на §1, т.24б от ДР на Закона за енергетиката/, която не може да бъде задоволена по друг начин и влязъл в сила специализиран подробен устройствен план за развитие на Рудник „Мини Марица изток“ЕАД, рудник „Трояново-1“ и Рудник „Трояново север“, части от землищата на [населено място], [населено място]. Имотът собственост на жалбоподателят, се засяга непосредствено от предвидените дейности.

Не е спорно също така, че на жалбоподателят е изпратено писмо-предложение изх. № ОИ-01-349/27.04.2023 год. /лист 33 от делото/ за закупуване на имота, като му е предложена цена в размер на 15 278.00 лв., като му е даден 30 - дневен срок за приемане

на предложението. Писмото е получено от С. И. - член на домакинството, където живее жалбоподателят на 09.05.2023 год. В указаният срок, предложението не е прието.

На първо място, съдът намира, че е неоснователно оплакването, че оспорената заповед е нищожна. Заповед № ДС-ЗД-9 от 22.01.2025 год. на Областния управител на Старозагорска област изхожда от материално и териториално компетентен орган. Според разпоредбата на чл.34а, ал.1 от ЗДС отчуждаването на имоти - частна собственост, предназначени за изграждането на национални обекти, се извършва с решение на Министерския съвет по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на финансите, а според ал.2 извън случаите по ал.1 отчуждаването се извършва със заповед на областния управител по предложение на министъра на регионалното развитие и благоустройството и министъра на финансите. В случая се касае за отчуждаване на имот, частна собственост /ПИ с идентификатор № 61460.236.1/ с оглед удовлетворяване на държавни нужди от добив на енергийни ресурси, т.е. извън тези по изграждането на национални обекти и по предложение на двамата ресорни министри. С оглед на изложеното и предвид местонахождението на имота - в област Стара Загора, компетентен да постанови заповед за отчуждаването му, съответно на чл.34а, ал.2 от ЗДС, вр.с чл.63б, ал.1 от ЗЕ, е Областният управител на област Стара Загора.

Заповедта, предмет на оспорване, е в надлежна писмена форма и е подробно мотивирана. Същата отговаря на изискванията на чл.34в, ал.1 от ЗДС да съдържа посочване на държавната нужда, за която се отчуждава имотът, видът, местонахождението, размерът, цената /размера на обезщетението/, собствениците и търговската банка, в която ще бъде внесено обезщетението, съответно и кога ще започне изплащането му.

При издаването на Заповед №ДС-ЗД-9 от 22.01.2025 год. на Областния управител не се установиха нарушения на административнопроизводствените правила с характер на съществени. Производството е било иницирано по мотивирано предложение на заинтересованото ведомство изх.№Е-26-М-225/17.06.2024 на Министъра на енергетиката до Министъра на финансите и Министъра на регионалното развитие и благоустройството/, в хипотеза и на основание чл.63б ал.1 и ал.3 от Закона за енергетиката. Искането съдържа информацията по чл.63б ал.2 от ЗЕ, а именно че имотите, в т.ч. и имот с идентификатор № 61460.236.1.93.5, е включени в границите на концесионната площ на находището на подземни богатства и са необходими за дейностите на енергийното предприятие „Мини Марица изток” ЕАД, съгласно утвърден и влязъл в сила специализиран подробен устройствен план. Изтъкната е и невъзможността, въпреки направените опити за постигане съгласие, за изкупуване на изброените имоти, включително и този на жалбоподателят. Министърът на финансите и министърът на регионалното развитие и благоустройството, след като са разгледали и преценили искането за отчуждаване, са го одобрили, като съответно министърът на финансите се е произнесъл положително относно неговата финансова обезпеченост, а министърът на регионалното развитие и благоустройството - относно наличието на основание за отчуждаване. Съответно на чл.34а, ал.2 от ЗДС, към който ред нормата на чл.63б, ал.3 от ЗЕ препраща, изготвена е за отчуждаването съвместна заповед № РД-02-14-2975 от 31.12.2024 год. и Заповед № ЗМФ-1840 от 30.12.2024 год., на двамата министри /на регионалното развитие и благоустройството и на финансите/, с характер на предложение до Областния управител по смисъла на чл.34а, ал.2 от ЗДС. Предложението за отчуждаване е комплектовано с документите, изброени като необходими по ал.4 на чл.34а ЗДС: копие на влезлия в сила ПУП, характеристики, вид, местонахождение на имотите, данни за собствениците и документите им за собственост, оценка на имотите, извършена от оценител и с актуалност към 18.03.2024 год., финансова обосновка. Областна администрация Стара Загора, съответно на чл.34а, ал.3 ЗДС е изготвила обявление за отчуждителната процедура, като същото е обнародвано по надлежния ред, предвиден в закона, за което се ангажирани и съответните доказателства от страна на ответника. С оглед на изложеното съдът намира, че при издаването на Заповед № ДС-ЗД-9/22.01.2025 год. не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила, които да обуславят отмяната ѝ на това основание.

При извършената преценка за съответствие на обжалваната заповед с материалния закон съдът съобрази следното:

Обективираното в заповедта волеизявление за отчуждаване за държавни нужди засяга поземлен имот-частна собственост. Правото на собственост е конституционно гарантирано /чл.17 ал.3 от Конституцията на Република България/, като в ал.5 е регламентирано и принципното положение, при което е допустимо принудителното отчуждаване на собственост - „Принудително отчуждаване на собственост за държавни и общински нужди може да става само въз основа на закон при условие, че тези нужди не могат да бъдат задоволени по друг начин и след предварително и равностойно обезщетение”. Посочената конституционна регламентация е възпроизведена в чл.32, ал.1 от ЗДС, според която норма имоти и части от имоти - собственост на физически или юридически лица, могат да се отчуждават принудително за задоволяване на държавни нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, след предварително и равностойно обезщетение. Според чл.33 ал.2 от ЗДС наличието на държавна нужда, която да не може да бъде задоволена по друг начин, се установява с влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждане на обекти за задоволяване на държавни нужди, или с одобрен подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национален обект, за който е налице влязло в сила разпореждане за допускане на предварително изпълнение, или по друг начин, предвиден в закон. От анализа на горните разпоредби следва, че материалноправните предпоставки, които следва да са налице кумулативно за предприемане на отчуждаване на частни имоти за държавни нужди, са следните: наличие на държавна нужда, невъзможност от удовлетворяването ѝ по друг начин и определяне на равностойно обезщетение.

Сочената от органа държавна нужда се свързва със специалната хипотеза на чл.63б, ал.1 от ЗЕ, според която в случаите на добив на енергийни ресурси за задоволяване на държавна нужда, когато не е постигнато споразумение със собствениците или титулярите на други вещни права върху недвижим имот или част от такъв, енергийното предприятие - концесионер има право да поиска от министъра на енергетиката предприемането на действия по принудително отчуждаване на имота по реда на Закона за държавната собственост. Доказателство за наличие на такава нужда би съставлявал влязъл в сила подробен устройствен план, предвижданията на който да отреждат имота за добив на енергийни ресурси, наред с което добивът следва да е за държавни нужди по смисъла на §1 т.24б от ДР на ЗЕ. В оспорената заповед е мотивирана необходимостта от отчуждаването на описаните имоти, вкл. процесния, с нуждата от осигуряване дейността на енергийното предприятие по добив на енергийни ресурси за държавни нужди съгласно влезлия в сила ПУП и с невъзможността минно-технологичния процес на откриване и добиване на въглища да заобиколи или прескочи обхванатите от предвижданията на плана парцели.

В случая наличие на държавна нужда в смисъла, визиран в чл.33, ал.2 от ЗДС, чл.63б от ЗЕ, във връзка с §1 т.24б от ДР на ЗЕ, се доказва по делото, съответно на материалния закон и изложените към акта мотиви.

Съгласно §1, т.24б от ДР на ЗЕ „добив на енергийни ресурси за задоволяване на държавна нужда” е добивът на енергийни ресурси за промишлено производство на електрическа и/или топлинна енергия, осъществяван в рамките на концесионната площ от енергийно предприятие концесионер въз основа на предоставена концесия, когато количеството на добитите от концесионера енергийни ресурси е в обем не по-малък от 50 на сто от добиваните на територията на страната годишни количества от този вид ресурси. „Мини Марица - изток” ЕАД [населено място] е титуляр на концесия за добив на лигнитни въглища от находището на „Източномаришкия въглищен басейн” /Решение №655/13.07.2005 год. на Министерски съвет л.156-158/. Добивните дейности се извършват и в Рудник Трояново - 1, част от находището, и чието разширяване е предвидено да обхване и части от землището на [населено място] със специализирания подробен устройствен план, одобрен със заповед №РД-02-15-17 от 04.02.2021 год. на министъра на регионалното развитие и благоустройството. Доказано е по делото и не е опровергано от жалбоподателят, че планът е влязъл в сила. Предвижданията на плана сочат на необходимост от промяна

предназначението на обхванатите от него територии: от територии за земеделски нужди в такива за добив на полезни изкопаеми, като тези предвиждания се отнасят и ПИ с идентификатор № 61460.236.1, включен в плана. Следователно, налице е държавна нужда от добив на енергийни ресурси за държавни нужди по смисъла на §1 т.24б от ДР на ЗЕ и чл.33 ал.2 от ЗДС.

Релевантно в хипотезата на чл.63б от ЗЕ е непостигането на съгласие между енергийното предприятие и собствениците и в случая тази предпоставка се доказва по делото.

В оспорената Заповед № ДС-ЗД-9 от 22.01.2025 год. е определено парично обезщетение, видът и стойността на което е спорен по делото. Няма спор по делото, че според предназначението си имотът - предмет на отчуждаване, представлява земеделска територия - нива в землището на [населено място] и като такава е отчужден.

Предмет на съдебен контрол за законосъобразност е равностойността на определеното с оспорената заповед парично обезщетение за отчуждаемия имот. Съгласно чл. 32, ал. 1 от ЗДС имоти и части от имоти - собственост на физически или юридически лица, могат да се отчуждават принудително за задоволяване на държавни нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, след предварително и равностойно обезщетение. Равностойното парично обезщетение по ал. 1 се определя в съответствие с предназначението на имотите преди влизането в сила на подробния устройствен план, съответно преди одобряването на подробен устройствен план, който предвижда изграждане на национален обект и за който е налице влязло в сила разпореждане за допускане на предварително изпълнение, въз основа на пазарните цени на имоти с подобни характеристики, намиращи се в близост до отчуждавания - чл. 32, ал. 2 от ЗДС.

Съгласно чл.32, ал.3, т.2 от ЗДС - в случай че не могат да се определят пазарните цени на имоти с подобни характеристики поради липса на извършени поне две сделки в съответната служба по вписванията, равностойното парично обезщетение се определя по реда на наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи - за земеделски земи. Съгласно §1а, т. 1 от ДР на ЗДС - по смисъла на този закон „равностойно парично обезщетение“ - това е цената на отчуждавания имот или част от имот, определена по реда на този закон. Тоест, парично обезщетение е дължимо само за имота или частта от него, която се отчуждава и то се формира от оценката на този имот.

Съгласно §1а, т.1а от ДР на ЗДС - по смисъла на този закон „равностойно имотно обезщетение“ е това обезщетение, при което на собственика на отчуждавания имот се предоставя в собственост имот частна държавна собственост, представляващ земеделска земя от държавния поземлен фонд или горска територия, в която горите са с еднакъв произход и функции с отчуждаваните, в същото или съседно землище, чиято стойност, определена по реда на наредбата по чл. 36, ал. 2 от Закона за собствеността и ползването на земеделските земи, съответно по реда на наредбата по чл. 86, ал. 2 от Закона за горите, е равна или надвишава с до 20 на сто стойността на отчуждавания имот. Съгласно §1а, т.2 от ДР на ЗДС - „пазарни цени“ са „осреднените цени от всички сделки с имоти за покупко-продажба, замяна, учредяване на вещни права или прехвърляне на собственост срещу задължение за строителство, ипотека - обезпечаваша покупко-продажба на имот, продажбите чрез търг от държавни и частни съдебни изпълнители, държавните институции и общините, както и други възмездни сделки, с изключение на тези с предмет идеални части от имоти, по които поне една от страните е търговец, сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота. Ако в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката в службата по вписванията по местонахождение на имота са вписани повече от 20 сделки, при определяне на пазарната цена се вземат предвид последните вписани 20 сделки. Осредняването се извършва въз основа на не по-малко от две относими сделки. Съгласно §1а, т.4, б.“в“ от ДР на ЗДС - „имоти, намиращи се в близост до отчуждавания“ са

имотите, които са разположени в едно и също землище в земеделските територии и горските територии.

Съгласно чл. 17, ал. 5 от Конституция - Принудително отчуждаване на собственост за държавни и общински нужди може да става само въз основа на закон, при условие че тези нужди не могат да бъдат задоволени по друг начин и след предварително и равностойно обезщетение.

Съгласно член 1 „Защита на собствеността“ от ДОПЪЛНИТЕЛЕН протокол към Конвенцията за защита на правата на човека и основните свободи, ратифициран със закон, приет от Народното събрание на 31.07.1992 год. - Всяко физическо или юридическо лице има право мирно да се ползва от своята собственост. Никой не може да бъде лишен от своята собственост освен в интерес на обществото и съгласно условията, предвидени в закона и в общите принципи на международното право.

Съгласно чл.5, ал.1 и ал.4 от Конституцията - Конституцията е върховен закон и другите закони не могат да ѝ противоречат. Международните договори, ратифицирани по конституционен ред, обнародвани и влезли в сила за Република България, са част от вътрешното право на страната. Те имат предимство пред тези норми на вътрешното законодателство, които им противоречат.

Съгласно чл. 15, ал. 1 от ЗНА - Нормативният акт трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен.

Така действащата цялостна нормативна уредба има за цел, в случаите на принудително отчуждаване на собственост, собственикът на отчуждения имот да бъде възмезден, като предварително му се изплати равностойно обезщетение - чл. 5 от Конституцията на РБългария, чл. 32, ал. 1 от ЗДС. Това равностойно обезщетение е пазарната цена за имота, която този собственик би получил при свободното договаряне на пазара на недвижимите имоти, при отсъствие на каквато и да било принуда и която пазарна цена гарантира и защитава неговите пазарни интереси.

Пазарната цена следва да се определи на базата на сключените сделки, а не на базата на направените оферти, доколкото последните представляват единствено и само офертно предложение, което подлежи на договорка между страните. Постигнато съгласие между същите е оформено в сключената сделка - нотариален акт, съставен от нотариус и вписан в съответната служба по вписванията. Вписаната в нотариалния акт цена не подлежи на преценка от трети лица и пред тях представлява реалната цена за постигнатото съгласие.

Настоящият съдебен състав намира, че за определяне на равностойното парично обезщетение за отчуждените имоти на жалбоподателя следва да се има в предвид, определената оценка в назначената съдебно-икономическа експертиза, която е компетентно дадена и определя равностойно обезщетение. В съдебно заседание аргументирано бе отговорено на въпросите на жалбоподателя, като в заключението са включени сделки в предвидения от закон период 18.01.2023 год. - 18.01.2024 год. /12 месеца преди датата на възлагане на оценката/, за имоти, представляващи ниви от, при които е посочена самостоятелна продажна цена за конкретния имот. Тези сделки са удостоверени от страна на службата по вписванията, въз основа на издаденото удостоверение, което представлява официален документ, който не е оборен по надлежен ред от страна на жалбоподателя.

Тези сделки са изчерпателно посочени в заключението и отговарят на всички критерии по чл.32, ал.1 от ЗДС, §1а, т.2 от ДР на ЗДС и §1а, т.4 от ДР на ЗДС, тъй като се отнасят за покупко-продажба на имоти в землището на [населено място], представляват ниви и са от същата категория като отчуждаваните имоти, т.е. предметът им е имот с подобни характеристики, намиращ се в близост до отчуждавания като са сключени в рамките на 12 месеца преди датата на възлагане на оценката и са вписани в службата по вписванията по местонахождението на имота. Изчислено на тази база, равностойното

парично обезщетение за отчуждаването от жалбоподателя нива, е еднакво с това посочено в оспорената заповед.

За пълнота на изложението, съдът намира, че следва да отговори на наведените в жалбата оплаквания.

Относно нищожността на заповедта и неспазването на формата, съдът изложи по горе доводи за тяхната неоснователност. Правилно е приложена процедурата по чл.34в от ЗДС, тъй като в случая отчуждаването се извършва със заповед на Областния управител, а не с решение на МС. Ето защо приложима е процедурата, разписана в чл.34в от Закона за държавната собственост.

Изложени бяха по-горе и аргументи и за липсата на възможност по друг начин да бъдат задоволени нуждите - имота попада в одобрения специализиран ПУП, предмет е на дадената концесия на „Мини Марица изток“ЕАД. Що се касае за аргумента, че при определянето на обезщетението не е било взето обстоятелството, че имота е даден под аренда. Първо налице е наведено такова оплакване, но не бяха представени доказателства в тази насока от страна на жалбоподателят. Същото не е взето в предвид и при изготвянето на пазарната оценка, доколкото не са налице конкретни данни за сключения аренден договор. От друга страна, сключеният договор за аренда има значение в хипотезата на чл.39б от Закона за държавната собственост, когато съдът допуска предварителното изпълнение на отчуждаване, каквото в случая не е допуснато въз основа на оспорената заповед, нито е поискано от страна на ответника или заинтересованата страна в лицето на „Мини Марица изток“ЕАД. В този случай, съгласно чл.39б, ал.7 от ЗДС - инвеститорът на обекта дължи на собствениците на имотите по ал. 1 обезщетение за пропуснати ползи от датата на влизане във владение на имота до влизане в сила на решението за отчуждаване на съответния имот и ако този имот представлява земеделска земя, обезщетението включва доходите, които би получил собственикът на имота от реализация на продукцията, ако имотът се обработва, или арендното плащане, което е трябвало да получи за отдадената под аренда земя. Доколкото в случая, не е налице такова предварително изпълнение на заповедта, то не се дължи и съответното обезщетение. При определянето на обезщетението за самото отчуждаване, законодателят е определил други критерии, които да се имат в предвид при изчисляването му, измежду които обаче липсва сключеният договор за аренда.

При така установеното съдът намира, че определеното обезщетение от административния орган с оспорената частично заповед на Областния управител на област Стара Загора в размер на 13 578.00 лв. за поземлен имот с идентификатор №61460.236.1 се явява равностойно.

По делото е направено искане за присъждане на разноски само от страна на жалбоподателят, което при този изход на делото е неоснователно.

Водим от тези мотиви и на основание чл.38, ал.8 от ЗДС, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата от М. Р. Р. [ЕГН] от [населено място], [жк], [улица]против Заповед № ДС-ЗД-9/22.01.2025 год. на Областния управител на област Стара Загора в частта за определеното обезщетение за отчуждаване на недвижим имот с идентификатор № 61460.236.1, представляващ нива с площ 7.7480 дка в м."Боялъка" в землището на [населено място] в размер на 13 578.00 лв..

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: